СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY
РІК LVIII. Ч. 150. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 30-го ЧЕРВНЯ 1950. No. 150. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 30, 1950. VOL. LVIII.
П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ЗАБЕЗПЕЧИТИ ДІЯННЯ УРЯДУ ПІДЧАС КАТАСТРОФИ

Вашингтон, 28. червня. — Конгресмен Доналд О'Тул з Ню Йорку зголосив резолюцію для студій над забезпекою функціонування уряду на випадок, коли б Конґрес став неспосібний до діяння внаслідок нападу ворога атомовими бомбами. У резолюції висловлено домагання покликати до життя комісію з 25 осіб для „підшукання способів і засобів, щоб правильна діяльність уряду могла бути забезпечена якстій після такої катострофи". Конгресмен каже, що недостача такого пляну може спинити працю уряду, внаслідок чого може повстати хаос, який причиниться до швидкої поразки і може довести до знищення країни.

ТЕФТ ЗА УСТУПЛЕННЯ СЕКРЕТАРЯ АЧЕСОНА.

Вашингтон. — Сен Роберт Тефт, провідник політики республиканської групи в Конґресі, висловив признання президентові Труманові за його відважне становище в справі Кореї, а за „дотеперішнє партачення" закордонної політики в справах Далекого Сходу зробив відповідальним секретаря стейту Діна Ачесона. Він отверто домагається уступлення Ачесона, коли його політика, на думку Тефта, показалася шкідливою, бо заохотила комуністів до походу проти Південної Кореї.

ОПІКА НАД ЛЮДЬМИ, ПОКАЛІЧЕНИМИ АТОМОВОЮ БОМБОЮ.

Сан Франсіско. — Цивільне й віськове плянування може запевнити вистачальну опіку над жертвами атомової атаки, якщо б дотеперішні досвіди зібрати разом і оповістити як вказівки для населення. Такий звіт дістала конвенція Американського Медичного Товариства, яка радить тут уже третій день. Звіт предявив проф. Еверет Ідріс Іванс з Медичної Колеґії у Вирджінії. „Атомічна війна це божевілля, одначе належне плянування може відокремити побоювання від такого божевілля, якщо ми, як нація, вспіємо втримати погідний настрій і справжню відвагу, получену зі здоровою поведінкою й довірям" — сказав Іванс. Він подав вказівки, як має виглядати пляновий ратунок після нападу атомової бомби.

ТРУМАН САМИЙ ВИРІШИВ ЗМІНУ ПОЛІТИКИ В СПРАВІ АЗІЇ.

Вашинґтон. — Агенція „Асошіейтед Пресс" оприлюднює „внутрішню історію" історичної заяви президента Трумана в справі підтримки для Кореї. За інформаціями зі згаданого джерела президент Труман, повертаючи з Індепенденс до столиці у неділю, заявив на нарадах з своїми прибічниками, що треба раз покласти „демаркаційну лінію" проти комунізму. Другим аргументом президента був його погляд, що Америка втратить обличчя серед демократичних націй світу, якщо не виступить в обороні Кореї. Приявні на нарадах секретар оборони Луї Джансон і секретар стейту Дін Ачесон згодилися на такий погляд. Після того, як це логічно мусіло статися, вирішено висилку американської військової допомоги. Інші урядовці кажуть, що президент приїхав до Вашинґтону вже з готовим рішенням, яке він обстоював на нарадах в Домі Блер.

ПОБОРОВИЙ БИЛ УХВАЛЕНИЙ.

Вашинґтон. — Сенат одноголосно ухвалив законопроєкт для продовження поборової служби на один рік. Це є такий самий бил, який попереднього дня ухвалено в палаті репрезентантів. Він іде тепер до підпису президента. Крім продовження військової служби на один рік, законопроєкт дає право президентові покликати Краєву Гвардію й резерву до активної служби на 21 місяців.

СТЕЙТ НЮ ЙОРК МАТИМЕ ЦИВІЛЬНУ СЛУЖБУ В ЧАСІ НЕОБХІДНОСТИ.

Олбені, Н. И. — Губернатор стейту Ню Йорк оприлюднив пляни для негайної організації й внеквіцування 25,000 осіб Стейтової Гвардії на випадок, коли прийде заклик до федеральної служби. У розмові з кореспондентами сказав губернатор Дюї, що Краєва Гвардія може бути покликана до служби кожної хвилини і злучена з краєвими збройними силами.

СЕНАТ РАДИТЬ НАД ПРИЛУЧЕННЯМ ГАВАЇВ, АЛЯСКИ.

Сенатська комісія островів одобрила законопроєкт про допущення Гаваїв і Аляски як нових стейтів до Унії. Палата репрезентантів уже ухвалила відповідний законопроєкт.

КОМІСІЯ ЗАСТАНОВИЛА СЛІДСТВО НАД АМЕРАЗІЄЮ.

Сенатська підкомісія закордонних справ вирішила більшістю голосів застановити тимчасово дальше слідство проти Амеразії. Таке рішення вважають републіканські члени підкомісії за погребання справи.

ГОЛОВА МОБІЛІЗАЦІЇ НЕ ВІРИТЬ У „ВИБУХ ВОЄННОЇ КРИЗИ".

Вашинґтон. — В. Стюарт Саймінґтон, голова плянування промислової мобілізації, сказав, що визов, кинений през. Труманом комунізмові на Тихому океані, не призведе до „вибуху воєнної кризи". Після розмови в Білому Домі Саймінґтон заявив, що він приготовляє мобілізаційні пляни, одначе не знає дня, коли прийдеться передати їх Конґресові до ухвалення. У міжчасі ці пляни переходять безупинну скрутинію, щоб були готові на всі можливості. Хоч пляни мобілізації є тайними, то Саймінґтон виявив, що приготовляється примусовий побір до праці на випадок війни. Внутрішня забезпека належить до Федерального Бюра Інвестиґацій. Це Бюро працювало вже пять років над плянами для такого положення, яке створилоея тепер, або на ще гірше. Його головним завданням є недопустити до саботажу, головно в промислі. Осередком плянів є спис осіб і груп та історія їхньої діяльности. Все те становить загрозу для внутрішнього безпеченства країни.

ДОПОМОГА ВІДСТАЛИМ НАЦІЯМ ЯК ПРОТИВАГА КОМУНІЗМУ

Вашинґтон, 28 червня. — През. Труман ще раз пригадав свої змагання, щоб дати всю можливу допомогу для незалежних націй світу в їх опорі проти аґресії. Одначе президент заявив, що сильна оборона це не єдине завдання, якого піднявся теперішній уряд для збереження волі. Це тільки охорона для конструктивної акції. Противага до комунізму міститься в Точці Четвертій його інавґураційної промови, тобто технічна допомога для відсталих територій, сказав Труман у промові на конвенції Американської Газетярської Ліґи.

АЧЕСОН НАЗИВАЄ НАПАД НА КОРЕЮ „БРУТАЛЬНОЮ АҐРЕСІЄЮ".

Вашинґтон. — Підчас пресової конференції секретар стейту Дін Ачесон наватрував напад на Південну Корею як „цинічну, брутальну, неспровоковану аґресію". Він ствердив, що Злучені Держави піднялися дати допомогу для відбиття аґресії і щоб стати в обороні вільних народів цілого світу. — Є це перше урядове вияснення заряджень през. Трумана для оборони Кореї і Далекого Сходу.

ПРЕЗИДЕНТ ВИЯСНЮЄ СВОЄ РІШЕННЯ В СПРАВІ КОРЕЇ.

Президент Труман заявив, що його історичне рішення виступити до боротьби за втримання Південно - Корейської Республіки, було придумане на те, щоб забезпечити перед світом успіх Обєднаним Державам в їх змаганнях до миру. Це сказав він на зібранні Товариства Резервових Офіцерів в однім з вашинґтонських готелів. Після промови предсідник товариства поставив запит до приявних: „Чи ми підтримаємо нашого Головного Команданта в його динамічнім діянні, яке виявилося вчора?" — На це приявні встали з місць і дали відповідь маніфестаційними оплесками.

ЗАКІНЧЕННЯ ВЕЧІРНІХ ОСВІТНІХ КУРСІВ.

Ню Йорк. — У приявності якої сотні людей відбулося в будинку Академії св. Василія Великого при Іст 9-тій вулиці в суботу 24 червня закінчення науки на Вечірніх Освітніх Курсах. Під управою д-ра К. Кисілевського й при співпраці 11учителів курси були поділені на 6 відділів, між якими були курси українознавства для дітей народніх шкіл, середніх і для матуристів. Крім того були два курси англійської мови. У них брали участь діти нових імігрантів і громадян старшої генерації разом коло 80. Пописи учнів виказали високий рівень навчання і знання української мови та інших ділянок українознвства. Підчас нарад батьків після попису зав'язано комітет для дальшого ведення курсів і їх ширшого розголосу.

ПЕРШИЙ ПОВОЄННИЙ НІМЕЦЬКИЙ КОНСУЛ В АМЕРИЦІ.

Ню Йорк. — Д-р Гайнц Кревелєр з Весфалії приїхав сюди як перший генеральний консул з Західної Німеччини, після другої світової війни. Він приїхав літаком до міжнародного лейбуристського майдану Айдлвайлд, де його зустріли кореспонденти. Він сказав, що його праця буде строго економічна.

ВАТИКАН ДАЄ ДОКАЗИ СМЕРТИ СВ. ПЕТРА В РИМІ

Рим, 29. червня. — „Оссерваторе Романо", офіціяльний орган Апостольської Столиці, у вчорашньому виданні повідомляє, що в найближчому часі будуть проголошені „незаперечні докази", що апостол Петро приїхав до Риму, там жив і діяв та був розп'ятий на хресті вниз головою в цирку Нерона. Ці докази знайдено в останньому під час розкопок в базиліці св. Петра, збудованій на місці розп'яття. В печерах базиліки знайдено камені збудованого на гробі св. Петра першого вівтаря та кости апостола, що їх переховує тепер Папа в своїй приватній каплиці.

„ДЖЕНЕРАЛ БЛЕК" ПРИЇЖДЖАЄ В СУБОТУ

Филаделфія, 29. червня. — ЗУАДКомітет повідомляє, що корабель „Дженерал Блек" з новими іміґрантами з Европи причалить до порту в Ню Йорк не 30-го червня, як це початково подано, але в суботу, дня 1-го липня. Черговий транспорт нових іміґрантів на кораблі „Дженерал Ґрілі" причалить до Ню Йорку дня 11-го липня, а дня 6-го липня він висадить деяку кількість подорожних в порті Ню Орлін.

ГЕН. М'АРТУР КАНДИДАТОМ НА КОМАНДАНТА СИЛ О.Н.

Лейк Соксес, 29. червня. — Злучені Держави Америки піддержують пропозицію призначити ген. ПекАртура шефом об'єднаних команд збройних сил Об'єднаних Націй, що згідно зі закликом Ради Безпеки мають бути вислані на допомогу Південній Кореї перед большевицькими напастниками — стверджується тут в поінформованих колах. Ген. МекАртур мав би одержати такі самі повновласті, як він їх мав, виконуючи функції аліянтського головнокомандуючого на Пацифіку під час другої світової війни. Рівночасно стверджується, що американська делеґація в О. Н., разом з генеральним секретарем ОН. Триґве Лі, поспішно опрацьовують пляни, щоби якнайскорше ввести в дію резолюцію Ради Безпеки з постановою санкцій проти комуністичного аґресора в Кореї. Об'єднані Нації прийняли до відома постанову британського уряду поставити до американського розпорядження свою фльоту на японських водах.

ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ ПРОПОНУЄ СВОЮ ДОПОМОГУ

Женева, 29. червня. — Міжнародний Комітет Червоного Хреста повідомив сьогодні, що він запропонував Злученим Державам Америки свої послуги у зв'язку з конфліктом в Кореї. Вже раніше Червоний Хрест запропонував те саме обом воюючим сторонам в самій Кореї.

МОСКВА ОБВИНУВАЧУЄ АМЕРИКУ В „НАПАДІ" НА КОРЕЮ І КИТАЙ

Москва, 29. червня. — Місцева партійна „Правда", в редакційній статті на першій сторінці у вчорашньому числі, обвинувачує Злучені Держави Америки, що вони „допустилися прямого акту аґресії" проти Північної Кореї і комуністичного Китаю. Правда твердить, що наказ президента Трумана американській авіяції і фльоті допомогти південно-корейській республіці та перебрати охорону Формози перед підготовлюваним комуністичним нападом є „доказом, що правлячі кола Америки вже не обмежуються до підготовки аґресії, але перейшли до прямих актів аґресії". У висновку „Правда" ставить запит „чи, проте, не пішли вони задалеко?" — і не дає на цей запит відповіді. Редакційна стаття в „Правді" є першим совєтським публичним коментарем на проголошену президентом Труманом нову американську політику на Далекому Сході. Всі інші совєтські газети надрукували передану агентством ТАСС заяву президента Трумана, не даючи до неї жадних коментарів. Місцева американська амбасада повідомила, що нота з Вашинґтону, в якій прохається совєтський уряд інтервеніювати та використати свої впливи, щоби заставити північно-корейські війська припинити воєнні дії і вернутися на свої позиції, була передана совєтському урядові вчора після полудня. Досі немає на неї жадної відповіді.

АМЕРИКАНСЬКА АКЦІЯ В СПРАВІ КОРЕЇ ВИКЛИКАЛА НОВЕ ДОВІР'Я В ЕВРОПІ

Париж, 29. червня. — В місцевих і міжнародних дипломатичних колах стверджується, що американська акція в справі Кореї сильно скріпила довір'я европейських народів до американської політики. — Европейські народи набрали переконання і впевнености, що Атлантійський Пакт справді є твердою буквою закону, що кинула б всі американські сили на оборону кожної договірної нації, на яку поважився б напасти большевицький напасник.

АМЕРИКАНСЬКІ КОМУНІСТИ НАЗИВАЮТЬ „АҐРЕСІЄЮ" АМЕРИКАНСЬКЕ РІШЕННЯ.

Ню Йорк. — Коло 9,000 осіб зібралися на віче у Медисон Сквер Гарден, щоб заложити протест проти американської інтервенції в Кореї. Віче скликав Конгрес Громадянських Прав, який записаний в департаменті справедливости як одна з підривних большевицьких організацій. На вічу промовляв конґресмен Віто Маркантоніо, співак — неґер Пол Робсон, краєвий секретар Комуністичної партії Гус Голл і проповідник Ричард Морфорд, секретар Краєвої ради Совєтсько-Американської Приязни. Вони таврували цю інтервенцію як „аґресію" й „імперіялізм". Робсон назвав американську інтервенцію „вершком злобної і безстидної політики, яку веде наш уряд у відношенні до колірових народів".

ЧЕРВОНІ ЗАЙНЯЛИ СЕУЛ І ПОСУВАЮТЬСЯ НА ПІВДЕНЬ

АМЕРИКАНСЬКА АВІЯЦІЯ РОЗГОРТАЄ СВОЮ АКЦІЮ В ДОПОМОЗІ НАПАДЕНИМ; АМЕРИКАНСЬКЕ ДАЛЕКОСХІДНЄ КОМАНДУВАННЯ РОЗГЛЯДАЄ МОЖЛИВІСТЬ СУХОПУТНЬОЇ ДОПОМОГИ КОРЕЙЦЯМ

Токіо, 29. червня. — Комуністичні війська, зайнявши вчора після запеклих вуличних боїв Сеул, посунулися около 16 миль на південь, головно завдяки піддержці совєтських танків. З'єднання американської авіяції бомбардували і обстрілювали вчора комуністичні війська на Сеульському фронті. Рівночасно повідомлено, що деякі частини американських сухопутніх військ в Японії одержали наказ гострого поготівля до „введення в дію на повідомлення, що може наступити кожної хвилини". В пізніх годинах квартира ген. Мек Артура повідомила, що американська авіяція почала на широку скалю наступ в обороні загроженого червоними залізничого вузла Сувон, на південь від зайнятої вже столиці Сеул. З'єднання американської фльоти є в невідомій місії на морю. Рівночасно повідомлено, що деякі відділи американського корпусу зв'язку були перекинені з Японії в Корею для наладнання контакту. З американського боку повідомлено, що в дотеперішній акції американська авіяція збила вісім совєтських літаків та розбила шість важких совєтських танків. Один американський боєвий літак і один легкий бомбардувальник були знищені червоними на землі. Три інші американські літаки зробили примусову висадку в Сувон. Комуністи повідомляють про висадку своїх команд з різних висунених на південь пунктах. Бої продовжуються на цілому фронті.

НАПАД НА ФОРМОЗУ МОЖЕ СТАТИ ПРИЧИНОЮ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Гонг Конг, 29. червня. — Хоча з большевицьким нападом на Південну Корею вже заіснувала безпосередня загроза нової світової війни, проте в місцевих дипломатичних колах вважається, що причину до наказу відкрити вогонь на всіх світових фронтах може дати евентуальний комуністичний напад на Формозу. Підготовка до цього нападу вже майже закінчена. На китайському континенті напроти Формози сконцентровано величезні сили комуністичних військ, як теж випродукованої в Совєтах зброї, включно з турбо-літаками. В підготовці нападу беруть участь совєтські спеціялісти. — Положення максимально загострилося після наказу президента Трумана, щоби американська Сьома Фльота перебрала охорону Формози та після його заяви, що комуністичний напад на цей острів вважатиметься безпосередньою загрозою для Злучених Держав.

КОРЕЙСЬКА КОМІСІЯ О. Н. ВЕРТАЄТЬСЯ НАЗАД НА КОРЕЮ

Лейк Соксес, 29. червня. — Після вибуху війни в Кореї, — Корейська Комісія Об'єднаних Націй була евакуована до Японії, разом з американськими громадянами. Проте, з доручення генерального секретаріяту, Комісія рішила вернутися назад на корейську територію та слідкувати за розвитком воєнних подій.

БРИТАНІЯ ПОСТАВИЛА ДО АМЕРИКАНСЬКОЇ ДИСПОЗИЦІЇ СВОЮ ФЛЬОТУ НА ПАЦИФІКУ

Лондон, 29. червня. — Британський уряд рішив вчора поставити до американської диспозиції з'єднання своєї фльоти на японських водах, у відповідь на заклик Ради Безпеки О. Н. в справі допомоги нападеній південно-корейській республіці та щодо санкцій проти комуністичного напасника. Британська фльота на цих водах складається з одної авіоматки, трьох крейсерів, шістьох нищильників, 9 фриґат, певної кількости підкладувачів і виловлювачів мін та санітарного корабля, дорівнюючи приблизно силі американської фльоти на цих водах. Передану премієром Атлі вістку про рішення урядового оборонного комітету поставити до розпорядимости ген. Мек Артура ці з'єднання британський парлямент прийняв з великим одушевленням.

ГОЛАНДІЯ РОЗГЛЯДАЄ МОЖЛИВІСТЬ ДОПОМОГИ КОРЕЙЦЯМ

Гааґа, 29. червня. — Голандський уряд, відповідаючи на заклик Ради Безпеки О. Н. щодо допомоги нападеним корейцям проти червоних напасників, розглядав вчора можливість своєї участи та свого вкладу в цю спільну боротьбу проти комуністичного аґресора. Подробиць з нарад не подано, але вважається, що позитивне рішення в цій справі буде винесене в найближчому часі. Теж інші члени Об'єднаних Націй розглядають можливість своєї участи в боротьбі проти аґресії.

КЕЙ ПРИЙНЯВ ЗАВДАННЯ СТВОРИТИ УРЯД ФРАНЦІЇ

Париж, 29. червня. — Колишній премієр Генрі Кейй, після кількаденних вагань, рішив вчора знову перебрати завдання премієра та пробувати створити новий уряд. Його піддержують центральні і праві партії.

РУМУНСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ ОБВИНУВАЧУЮТЬ АМЕРИКАНСЬКОГО ЄПИСКОПА ЗА „ШПИГУНСТВО"

Букарешт, 29. червня. — Вчора тут почався судовий процес проти сімох румунів, — обвинувачених за „зраду", „шпигунство" та намагання повалити силою комуністичний режим. В акті обвинувачення сказано, що провідником тої „підпольної групи шпигунів і зрадників" був американський єпископ Джіралд Патрик О'Гара, апостольський нунцій в Румунії. Єпископ не є заарештований.

КОРЕЙЦІ ВИСАДИЛИ В ПОВІТРЯ МІСТ РАЗОМ З ВЛАСНИМ ВІЙСЬКОМ

Сувон, 29. червня. — Місцеве південно-корейське командування, приготовляючи головну лінію оборони перед наступаючими червоними на ріці Ган, висадило вчора в повітря міст, по якому відступали його власні війська. Кількасот вояків згинуло.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Hates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

АМЕРИКАНСЬКА ЗБРОЙНА ІНТЕРВЕНЦІЯ

Чергова совєтська провокація та аґресія в Кореї змусила Злучені Держави рішитись на збройну інтервенцію, щоби таким чином спинити на азійському терені збройний похід московсько-большевицького імперіялізму. Є це важливий крок, який вказує на такі великі зміни у відношенні Злучених Держав до Совєтів, які готові мати далекосяглі наслідки навіть і тоді, коли б воєнний конфлікт у Кореї скоро покінчився. Це пізнати по перших воєнних зарядженнях президента Трумана, бо вони дають збройну допомогу не тільки Кореї, але теж забезпечують Формозу, Филипини, а навіть Індо-Китай.

Усе це сталося так скоро, що прямо вірити не хочеться, щоб у так короткому часі, який можна рахувати на години, могли запасти такі важливі й далекосяглі рішення, які видавались сумнівними ще кілька днів тому. Могло воно так скоро статись тільки тому, що ці евентуальности обговорювано вже давніше та що вже тоді вирішено, як треба поступати, коли Москва зважиться на воєнний підбій. Бо що вона виготовила плян дальших підбоїв в Азії, це вже відоме. З днем 15 червня була вже покінчена уся підготовка збройного нападу китайських комуністів на Формозу. Індо-Китай теж у цьому пляні. З Іраном мало б статись те саме, що з Кореєю, якщо б Південна Корея не вдержалась. Теж відоме, що на европейському терені вже від довшого часу громадяться більші сили на кордонах совєтських сателітів Румунії, Болгарії та Угорщини, щоби бути готовими до кожночасного нападу на Югославію. Усе це не здогади, а докладні вісті, провірені розвідкою. Окрему увагу треба при цьому звернути й на східню Німеччину, де Москва вишколює комуністичні кадри для нападу на західну Німеччину.

З цього виходить, що коли б так Кремлеві повелось в Кореї, то він цілком певно починав би те саме в інших країнах, вживаючи вже цілком одверто й без викрутів війни як засобу для дальших підбоїв. Це й головна причина, чому Злучені Держави рішились — на війну. Ця війна покищо зльокалізована й обмежена до найконечнішої забезпеки самих Злучених Держав. Проте ніхто не знає, що з цього може вийти. Можна тільки припускати, що Москва притихне, як тільки побачить, що Злучені Держави тим разом уже не носяться тільки зі словними чи нотними протестами там, де є напад, доконаний чи інспірований Москвою, але проти сили ставлять силу, що може перемогти.

Американські війська можуть скоро відбити північно-корейські комуністичні напади на південну корейську республіку і так врятувати життя цеї дитини Об'єднаних Держав. Це було б для Кремля поважним ударом. Зате престиж Америки та Об'єднаних Держав зріс би. Теж зросла б надія народів, що живуть у страху перед евентуальною совєтською інвазією, на американську збройну поміч проти московської аґресії. Це все є позитивні осяги, а здобув їх один рішучий крок Америки. Таких кроків треба одначе більше, якщо має запанувати в світі „влада права" на яку покликається президент Труман у своїй заяві щодо Кореї.

ЗАХІД ПРИЙНЯВ ВИКЛИК

Комуністичний напад на Корею названо в Англії „совєтським викликом Заходові". Захід, на чолі і за ініціятивою Злучених Держав Америки, прийняв цей виклик. За його можливі дальші наслідки будуть відповідальні автори виклику: воєнні провокатори в Москві.

Корея, довгими століттями забута, здавалося б, Богом і людьми „країна ранньої тиші", перемінилася минулої неділі ранку у відбезпечний запальник набитої динамітом світової політичної бомби. Перебіг останніх фактів що призвів до такого стану, відомий.

В 1945 році, коли японський імперіялізм вже так добре як лежав на лопатках, Злучені Держави великодушно та засліплені совєтофільством дозволили Москві, союзникові імперіялістичної Японії протягом цілої війни, стати учасником окупленої американською кров'ю перемоги. За це Америка вже дорого заплатила, не тільки Китаєм, але практично цілим Далеким Сходом. Корея — це вже тільки „точка на і".

Поділ Кореї на Північну і Південну від 38 ступеня північної географічної ширини був ділом аліянтського військового командування в кінцевій воєнній акції проти Японії та великодушною ласкою для Совєтів. Політично Корея мала святочно пообіцяну волю, під якою є теж підпис Совєтського Союзу. Всі пізніші намагання Злучених Держав виконати цю обіцянку при співдії Об'єднаних Націй були перекреслені Совєтами. На демаркаційній лінії Совєти завісили свою залізну заслону та почали воєнну підготовку, перехитривши ще американців, щоб ті забрали свої війська з південних територій.

Дальший розвиток подій пішов цілком по встановленій Гітлером майстерній рецепті на завоювання світу: ковтати шматок за шматком, країну за країною, кплячи собі з усіх міжнародних договорів, більше і менше святочних приречень та з усіх західних запевнень „рішучости" в обороні миру. Власне тоді, як генеральний секретар Об'єднаних Націй, Триґве Лі, вернувся з Москви з „мирними запевненнями" від „самого" Сталіна та почав акцію нового апізерства, як в цій акції Захід почав хитатися і зраджувати тенденції такого апізерства, наступив совєтський виклик в Кореї. В неділю, дня 25-го червня, вишколені і узброєні Совєтами комуністичні азійські орди напали на вільний ще шматок Кореї. Комуністичний похід на Південну Корею відбувається в супроводі комуністичної пропаганди проти „західних імперіялістів" та „американсько - англійських підпалювачів війни".

Серед навалу коментарів на події в Кореї стверджується поза всяким сумнівом сам тільки факт совєтської аґресії. Щодо кінцевої мети цього нападу видвигається всі можливі тільки здогади, від намагання завоювати саму Корею, починаючи, а на провокації нової світової війни кінчаючи. Дехто вважає, що напад обрахований тільки на те, щоби відвернути увагу світу від іншої „несподіванки", правдоподібно в Европі. Ще інші вважають, що Совєти зарискували цим нападом тільки для проби західної поведінки. Знаючи, що Захід війни не бажає, Москва в кожній хвилині могла б справу Кореї затушкувати, перериваючи війну та відкликуючи війська з південно-корейської території, якщо б теж вона не бажала собі ще тої війни. В кожному разі — купити — не купити, поторгувати можна.

Все ж таки зі загального становища Заходу до подій в Кореї та з їх оцінки можна б вносити, що Москва могла б вже навіть на Кореї перерахуватися, як Гітлер перерахувався аж на Польщі. Все залежить. В деяких колах навіть здогадуються, що і цей великий шум-гук, що счинився на Заході у зв'язку з Кореєю, теж йде по лінії Москви. Світ може в тому пункті мобілізуватися військово і політично, може там в корейських горах місяцями, якщо не роками воювати з підступним большевицьким ворогом, а за той час можна буде неспостережено підготовити справжній удар для демократії в такому місці, де він був би найболючіший, якщо не рішальний. Таке місце може бути в Німеччині, в Югославії, в Ірані чи будьякій іншій частині світу.

Після виступу президента Трумана та рішень Об'єднаних Націй, загально вважається, що Захід прийняв визов. Це є факт. Але сьогодні ще було б передчасно оцінювати, чи він прийняв його мудро і належно. Бо автором того виклику не є маріонетковий північно-корейський уряд, тільки Москва. В цьому виклику не йдеться про около 40,000 квадратних миль гористо-лісистої території Корейського півострова і ні про що більше ані менше, як дослівно про долю людства та його культурного дорібку. Годі припускати, щоби з того не здавали собі справи відповідальні державні мужі Заходу, зі Злученими Державами на чолі. В таких рішальних хвилинах треба зберегти найбільшу рівновагу духа і найбільшу холоднокровність та мати мужність винести рішальні постанови, яких вимагає добро справи та на які дозволяють реальні обставини.

Іван Кедрин.

ПРОТИПАРТІЙНА МОДА

Будьмо справедливі: коли є між новими іміґрантами люди з такою психічною структурою, що не всилі відірватись від партійно-політичних формул і схем передвоєнного часу (у Західній Україні) чи на еміґрації в Німеччині, то є між давніми українськими громадянами ЗДА одиниці, які до кожної справи мусять дочеплювати свою глибоку нехіть, якусь наче особисту злість, до українських е м і ґ р а н т с ь к и х партій. Колись польська політична пропаґанда так дочеплювала свої гасла до всіх справ світу, що самі польські сатирики схопили цю дурійку у 4-х словах: „Слон і польська справа". Є в американсько-українській громаді діячі, які джерелом усіх хвороб і лих вважають політичні партії української еміґрації і не поминають ніодної нагоди, щоб ни вилаятись під їхньою адресою гуртом і в роздріб. Автор цих рядків рішуче не стає адвокатом партійно-політичного обличчя сучасної української політичної еміґрації, особливо з недавніх рр. 1946/49. Але не виливаймо дитини з водою і навчімся відрізнювати поняття партія і партійництво, таксамо, як поняття політична еміґрація і маса баранів.

Дуже прикро повторювати траферетні комунали, але направду інколи людина дивом дивується, як не тільки пересічні з'їдачі хліба, такі, які не мали змоги перейти школу зорганізованого громадсько-політичного життя, але й деякі чільні діячі нашого терену, з довгим і поважним громадсько-політичним ж и т т ь о в и м стажем, говорять речі наче не з цього світу. Бо що інше боротьба проти партійщини, себто нездорової і неприродної вірности партійним програмам із заїлою непримирністю до всіх інших програм і гуртів, — а що інше п'ятнування взагалі політичних партій на політичній еміґрації. Характеризувати партійно - політичну диференціяцію у к р а ї н с ь к о ї еміґрації в Европі так, що ось, мовляв, поза партійними формулами „часто мало що реального ховається, ось кілька чи кільканадцяти впертих партіо-маняків або партіо-блоферів й хоробливих амбіціонерів", — так висловлюватися про ідеологічне обличчя політичної еміґрації це дійсно опростачування проблеми. Бо коли б автор наведених слів із одного американсько-українського часопису обмежив ту соковиту характеристику до такої і такої партії чи групи, коли б він причіпив ті запашні квітки до конкретного кожуха, тоді читач не мав би враження, що всі політичні партії останньої української еміґрації в Европі — це виключно лише партіо-маняки і партіо - блофери. Враження таксамо фальшиве й історично невірне, як невірна й ота лайлива характеристика.

Кожна політична еміґрація приходить після певної політичної катастрофи, що на ній потерпіли люди, які вийшли з рідного краю на чужину, та справа, якій вони були вірні. Є річчю зовсім ясною, природною і нормальною, що вони мусять шукати причин програної своїх життьових змагань і ідеалів, переводити ревізію світогляду, чи далі його боронити, знаходючи інші причини трагедії р і д н о г о краю і власної. Є річчю ноторійно відомою, що кожна політична еміґрація живе в атмосфері нездоровій: це атмосфера людей, силоміць вирваних із рідного ґрунту і кинених в чужину, без матеріяльної забезпеки, серед провізорії коротання віку з дня на день і з палючою ностальґією: тугою до рідного краю та надіями на здійснення тієї туги. Очевидно, що така нездорова атмосфера мусить родити теж нездорове явище партійництва, що інколи доходить до сектанства. Інколи таке сектанство має трагічні наслідки, як ось напр. гризня двох політичних центрів Відень і Тарнів за другої еміґрації в рр. 1920/23. Але як можлива політична еміґрація взагалі без політичних партій, коли суспільно-політичний уклад світу не придумав ще іншої форми вияву політичного світогляду, як партія?! І просимо вказати нам приклад одної будь-якої політичної еміґрації будь-якого народу у всесвітній історії, яка не ділилась би на політичні табори, коли не було ще партій у нинішньому розумінні, які народились разом із народоправством модерних демократичних устроїв! Чи це (беручи новітні часи) були роялістичні еміґранти часів великої французької, революції, чи німецькі еміґранти на паризькому ґрунті часів реакції, після Віденського Конґресу, чи польська еміґрація після розподілів Польщі, чи еміґранти різних періодів царської Росії, чи врешті різнонаціональні політичні нинішні еміґрації, — коли не було там різних груп?! І чи всі вони тільки гризлися та спалювались у вогні самовинищування, чи може кували також нові ідеї і складали нові програми, які переставали бути паперовими формулами, коли переверталась карта історії, змінювалась кон'юнктура і їхні носії діставали змогу вертатися в рідний край?!

Кепкувати собі гуртом з партійної диференціяції політичної еміґрації — річ зовсім неповажна, негідна політика. Воно пригадує нам дещо американських ізоляціоністів зперед першої світової війни і підчас виборчої кампанії, яка закінчилась поразкою Вудрова Вилсона після версайського миру. Гаслом американських ізоляціоністів було тоді: яке нам діло мішатися в европейські справи, коли, там існує безліч малих народів і державок, які не вміють налагодити собі мирних взаємин і вічно одні з другими воюють, замість взяти собі приклад з американців... В основі такого думання лежав повний брак знання краю (у даному випадку европейського континенту), його історії, культурних різниць, відносин, життьових умовин. Ясно, що коли чоловік чогось не знає, то тримається від цього здалека, а коли починає говорити авторитетним тоном про речі, яких не знає, то говорить небилиці. Психологічним джерелом нехіті американських українців, які 30 років не бачили рідного краю і Европи, до українських політичних партій старокраєвих і еміґрантських — є їхня незорієнтованість у нових теціях, у новітній історії української політичної думки. Але чи це достаточна причина, щоби „в чамбул" змішувати політичні партії і їхніх діячів з болотом, називати їх маняками, не знаючи їх, та з легкої руки перекреслювати взагалі конечність партійної диференціяції політичної еміґрації, щоб і рідні земляки і ввесь чужинецький світ знав, хто на яких позиціях стоїть, із ким має діло?! Коли цих партій забагато, коли диференціяція пішла по лінії роздрібнення, коли партійно-політичні керівники забувають за партіями спільні цілі і не знають шляху до консолідації, коли практична діяльність політичної еміґрації замала або погана, — тоді треба ці конкретні речі к р и т и к у в а т и, направляти, п'ятнувати, даючи з аналізою відносин таксамо позитивну синтезу. Коли замість цього в один мішок вкидається і проблему диференціяції, і партії, і їх керівників, і партійну боротьбу і окремі програми, — то, очевидно, такий підхід вносить у політичне життя еміґрації ще більший хаос, як найбільші партійні загорільці.

Кепкування з політичної еміґрації виходить ще з одно-

(Докінчення на стор. 3-тій)

Ольга Мак. Авторські права застережені!

„ЄЖОВЩИНА"

(Уривок з автобіографічних матеріялів).

30)

— Певне! Скажіть, чим ви можете формально доказати, що копію вироку у вас забрали тоді, коли вже було відомо, що вирок скасований? Адже той урядовець приїхав у вихідний день до обласного суду, коли там було замкнено. Отже, могло бути так, що він, не маючи часу чекати до слідуючого дня, поїхав зараз же до вас, до в'язниці і забрав те, що йому було потрібно. Тоді це вже не фальшивка, як ви кажете, а тільки порушення порядку. І то не закону, а порядку, котре може бути, зрештою, оправдане наглістю справи. Це цілком інша річ!

— Добре, — спитав я, — а чому ж той енкаведист приїхав в неурядовий день? Чому мене протизаконно стільки часу тримали в арешті після мого звільнення?

— На ці питання може знайтися так само багато оправдуючих відповідей...

— Невже?! А яка ваша особиста думка в цій справі?

— Моя особиста думка, — відповів адвокат, — не представляє собою жадної офіційної вартости. Я зараз говорю так, як мусить говорити адвокат, передбачуючи всі можливости. Окрім того, чим ви можете умотивувати, що Руденко та інші мали спеціяльний інтерес у вашому засудженні? Адже вони не є ні вашими особистими ворогами, ні навіть вашими знайомими.

— Професіональна і особиста амбіція!... — сказав директор.

Адвокат глянув у його сторону.

— Маєте докази?

— Звичайно, не маємо...

— Отже, бачите...

— Що ж ви нам порадите, товариш адвокат?

Адвокат безпорадно розвів руками і зітхнув:

— Ваша справа прийняла такий оборот, що в ній трудно радити... Чекайте! Може, вам якраз пощастить на процесі в Москві...

— А ви б не могли взяти її під нагляд? Може б ви поїхали до Москви, коли буде відбуватися той процес?

— Тепер — ні!

— Чому „тепер — ні"?

— Тому, що ви дуже ускладнили ситуацію своїми відвідинами прокуратури. Зараз уже не можна забрати назад тої карти, яку ви так нерозважно і передчасно розкрили і кинули на стіл гри, і не можна замінити її іншою. А борнити вас з позиції основного арґументу — фальшивки з копією — означає тим самим кидати страшне обвинувачення на адресу прокуратури, і то не одної, а трьох: двох обласних і республіканської. Конечний вислід такої оборони справи упирається в альтернативу: або посадити до в'язниці всіх трьох прокураторів, або посадити вас, додавши до вашого основного обвинувачення ще й друге — наклепи на органи правосуддя. А тепер зрозумійте, що з огляду на престіж такої поважної інституції, як прокуратура Республики, вирок не може бути винесений на вашу користь, коли б навіть для того прийшлося найгрубше порушити ще раз закони справедливости... Я не маю права говорити так одверто, але покладаюся тут на вашу порядність і вірю, що ця розмова лишиться тільки між нами, бо, може, колись ви знову будете потребувати моєї помочі...

— Вашої помочі?! А ви ж відмовляєте її нам!

— Я відмовляюся лише виступати в Москві. Але, коли б Сесія Верховного Суду Союзу ваш дотеперішній вирок скасувала, то справа почалася б наново від обласного суду і, думаю, не минула б знову Верховного Суду Республіки. В такому випадкові, якщо маєте до мене довір'я — я знову до ваших послуг...

— А, скажіть товаришу адвокат, чи не можна було би нам поїхати до Москви ще тепер, перед процесом?

— Бачите, — відповів той, — багато де-чого можна... Але ми не будемо керуватися тим, що „можна", а тільки тим, що є доцільне, що є конечне і що не принесе нових ускладнень. Так, наприклад, „можна" було сьогодні вам піти до прокуратури, подати скаргу на Руденка, але це було і недоцільне і шкідливе, бо ви найцінніший арґумент своєї оборони, котрий можна було використати на свою користь, обернули проти себе...

Тепер хочете їхати до Москви. Чого? Я знаю порядки в Московських Союзних судових установах, де відвідувачі чекають тижнями в черґах лиш для того, щоб дізнатися, що стратили даремне час і гроші. З вами буде те саме. Насамперед вам скажуть, що ваша візита передчасна, бо справа ваша буде розглядатися, може, через кілька місяців, може, через рік, а, може, і взагалі не буде розглядатися. Бо Сесія Верховного Суду СРСР має тільки нагляд над вироками Верховних Судів Республік і відбирає на перегляд тільки ті справи, які особливо впадають в очі. А, може, якраз вашу справу проминуть і тим самим теперішній вирок залишиться в силі?... Коли ж ви будете їздити і надокучати, то мимовільно звернете на себе увагу, і тоді напевне справу візьмуть на перегляд. А ліпше, щоб цього не було, правда?

Окрім того, застерігаю вас, що жадний ваш крок не залишиться таємницею для прокуратури, і чим активніше будете ви діяти, тим більше буде стартися прокурантура обтяжити ваше обвинувачення і взагалі вас унешкідливити...

— Але як зробити, щоб принаймні бути в курсі справ і знати, коли буде наша справа розглядатися і чи взагалі буде розглядатися?

— Це зовсім просто: спишіться з будь-яким адвокатом у Москві, і він вже стільки користи принесе, щоб вислати вам відповідне повідомлення.

— Тільки повідомлення? А боронити нас не буде?

— Цього я не можу вам сказати. Може і знайдеться такий сміливчак!... Тільки звертаю вашу увагу на таку річ: ми, адвокати, не дістаємо гонорарів приватних, а тільки частину з вплати, яку складають заінтересовані особи в урядовій касі. Отже, адвокатові все одно, чи він виграє справу, чи програє, бо винагорода є та сама — за виступ. І коли справа є небезпечна, то адвокат, щоб уникнути закиду з боку прокуратора за свої особисті симпатії до політичного злочинця, може навмисне її програти, як, зрештою, зробив і ваш оборонець в Х. Так саме буде і з оборонцем у Москві. Хіба, що ви заризикуєте, запропонувати йому якусь окрему, „протизаконну" нагороду, за яку можете бути покарані і ви і адвокат.

ВІД ЧОГО НАМ ПОЧИНАТИ?

— Вогняне поліття останньої воєнної хуртовини позставило у серці всякого, хто був в коловороті цих жахливих подій, розятрені, глибокі рани, немов тятиву натягнуло нерви і у багатьох захитало основні підстави духовости.

Немов дим розвіялася у багатьох незломна віра, а осталися глибокі сумніви щодо речей, в яких не сміє бути цього.

Вправді осталася любов і надія та вони без віри мертві... Нам треба віри. Незломної віри в святість правд Божих, в слушність боротьби за волю рідної батьківщини, в твердість основ родинного життя. Сторінки української преси раз-у-раз б'ють на сполох і різні голоси здорової критики порушують тематику основних наших проблем.

Перед нами ціла хмара дійсно важних, так би мовити невідкладних справ, що вимагають негайного поладнання. Ми знаходимося в зачарованому лябіринті і немає когось, що подав би нам клубок Аріядни, щоб ми вийшли з цеї плутанини на прямий шлях. На мою думку всего відразу не поладнаємо. Треба більше систематичности, ясности і конкретности а тоді нас зрозуміє і піддержить увесь загал.

Слід повести плянову акцію для поладнання одного ряду важливих справ а тоді переходити до других.

Сьогодні я хочу порушити одну з може найважніших проблем українського еміграційного середовища.

Говоритиму про скріплення твердости основ родинного життя. Маю на думці нашу староукраїнську родинну мораль так захитану після останньої війни та виховання молодого покоління. Це питання тимбільше важне, що воно веде до незломної віри в святість правд Божих та зміцнює сьогодні і на майбутнє всеобіймаючий фронт боротьби за волю України.

Справи яких торкаюся відносяться як до старої так і до нової американської еміграції.

Що родинна мораль захитана в одних і других стверджують сумні факти, яких так багато стрічаємо в щоденному житті на американському континенті. На це зложилося декілька причин та найважніші дві з них. Перша яка безпосередньо відноситься до старої еміграції це — як сказав Бернард Барух у своїй промові на закінченні шкільного року у Вашингтонському Університеті — „Панем ет цірценсес". Змагання мас до вигод і розваг, що довели колись могутню римську імперію до руїни. Американська людина наших днів всеціло віддалася мамоні золота. На наших очах відбувається карколомна погоня за всесильним доляром — без огляду на це яким способом і де його здобувається. Доляр веде до розкошування в вигодах, до деморалізації, до обмеження „жити сьогоднішнім днем", не рідко до затрати чести та вищих ідеалів. Хто має доволі гроша той „купить собі" жінку чи мужа, той обійдеться без батьків, той знайде і кине десятки дівчат...

Друга причина, що торкається новоприбулих це привезена з повоєнної Европи деморалізація (вона зростає в силу після кожної війни). На розклад і деморалізацію новоприбулих родин і молоді складається декілька причин. Тут можна взяти і те, що родини були розлучені, що люди жили в анормальних воєнних умовинах, що були акти насилля зо сторони „власть імущих"... Молодь находилась без родинної і релігійної опіки. без виробленого характеру, а бачивши моральний хаос і сама легко піддавалася гріхові.

Здавалось би, що після розвалу Німеччина, по закінченні війни мало б дійти до поліпшення, та так не було. Так як повоєнне безладдя так і деморалізацію не скоро дається припинити...

Над цим працює церква, педагоги, преса, уряди держав, політичні і культурні провідники народу...

Речі мною порушені такі інтимні і делікатні, що їх не дається вилікувати примусом чи якимсь приказом з гори. Тут треба діяти інакше. Треба знайти шлях до людських душ, до людського сумління. Треба важкої наполегливої праці...

На ці речі мусимо звернути увагу всі ми, всюди і всеможливими засобами. Слід зачинати від нас самих. Треба вглянутися глибоко в душу і якщо там є чорні плями змити їх і зачати краще основне життя. Порушена мною проблема річ не нова. Над нею працює наше духовенство і виховники. Про це не однократно говорено в пресі. Моїм завданням було в кількох словах вказати на важливість справи та довести до підсиленої боротьби зі згаданим злом.

М. В. Павленко — Луців
Монтреал, Кве.

Зінаїда Витязь

Інтернаціональний Конґрес Світового Руху Матерів

В днях 6-12 червня в Парижі відбувся Інтернаціональний Конґрес Світового Руху Матерів.

Почесним його головою був сам Президент Французької Республіки — Вінцент Оріоль.

В склад Почесного Комітету входили державні мужі і визначні особи багатьох країн, між ними: п. Жорж Бідо (президент Ради Міністрів Франції), п. Г. Ейскенс (премєр-міністр Бельгії), п. Дювйозар (міністер господарства Бельгії), п. П. Кампілі (державний секретар Італії), п. Л. Фіґль (канцлер Австрії), пані Бідо, пані де-Гаспері і ін.

Конґрес мав основною темою своїх робіт „Мати в господарчому житті".

На Конґрес прибули делеґатки 29 національностей, серед яких значне число складали сенаторки, депутатки і інші визначні жінки тої чи іншої країни.

З бездержавних націй брали участь у роботах Конґресу делеґації українців, білорусів, литовців і поляків.

Українська делеґація складалась з 2-ох осіб: пані інж. Витязь (Бельгія) і пані д-р. Піснячевська (Франція). Вони були виделеґувані Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій, яка мала офіційне запрошення від Секретаріяту М. М. М. (Світового Руху Матерів).

Делеґатки з Німеччини — п. П. Павликовська, Мірчук і Сулима, з-за пашпортових труднощів, не могли прибути.

Урочисте відкриття Конґресу відбулося 6 червня о 3 год. Серед гостей були присутні: представники фр. уряду, пані Бідо, пані Ванс (дружина амбасадора Канади), представники амбасад Злучених Держав Америки, Норвеґії, Швайцарії, Італії, Єгипту, Ірану, представники центральних інтернаціональних установ, преси і ін.

Після офіційної частини Президент фр. Республіки улаштував у Єлісейському палаці прийняття делеґаток, яких він особисто кожну зокрема вітав.

У середу, 7 червня, ранішнє засідання було присвячене темі: „Мати в родинній економіці, законі і звичаї".

Основна доповідь на цю тему була зроблена професором права панею де-Ляґранж (Франція).

З короткими рефератами по цьому виступили представниці Бразилії, Канади, Мадаґаскару, Китаю, Данії, Саару, Іраку і ін.

По обіді засідання розпочалось доповіддю пані Гільтль (депутатка Австрії) на тему „Мати в домашньому господарстві і домашнє господарство — в національному господарстві".

Дуже цікаву співдоповідь, підсилену цифровими даними, зробив директор Інститута Демографічних Наук п. Дарік (Франція).

На цю тему виступили з рефератами делеґатки Бельгії, Єгипту, Злучених Держав, Німеччини, Франції, України (п. Витязь), Данії і ін.

В четвер, 8червня на ранішньому засіданні була поставлена на обговорення теми „Витрати на соціяльну і санітарну службу, які викликаються працею матерів поза домом".

Основна доповідь на цю тему була зроблена представницею Швайцарії пані де Вольф і співдоповідь — представницею Канади пані Піно-Девеле.

Після виголошення рефератів окремих країн, розгорнулася жвава дискусія в якій основними мотивами було: збільшення житлового будівництва: надання допомоги для дітей, починаючи з першої дитини; улаштування консультацій домашнього господарства і т. д.

По обіді — депутатка Італії пані Колліні робить велику і змістовну доповідь: „Економічні труднощі матерів і засоби, що їх рекомендується для їх усунення".

По цій доповіді були зачитані реферати представниць Данії, Марокко, України (реферат п. Сулими в заступстві пані Піснячевська читала)' С. Ф. Т. С., Греції, Швеції, Литви, Швайцарії, Білорусі, Голяндії і ін.

Четвертий день Конґресу п'ятниця 9 червня розпочався засіданням Ради Світового Руху Матерів, на якому також були переведені вибори керівних орґанів.

На пост президентки М.М.М. була одноголосно обрана дотеперішня президентка пані Женевьєва д'Арсі.

Місцем осідку секретаріяту затверджено Париж.

Вечером з участю маси запрошених гостей, відбувається урочисте засідання і закриття Конґресу.

Головує на цьому засіданні сенаторка і бувша Віце-Президентка Національної Ассамблеї пані Жермен Пейроль.

Після виступів представниці Бельгії пані де Лальє, з коротким оглядом робіт Конґресу, і президентки М. М. М. пані д'Арсі, з інформацією про пляни і роботу на майбутнє, делеґатки поодиноких країн взяли коротке слово, щоб висловити свою подяку і побажання.

Пані Лада у зворушливих словах висловила своє признання від імени делеґаток бездержавних народів, які брали участь у роботах Конґресу (Україна, Білорусь, Литва і Польща) і на закінчення вона вручила Президентці М. М. М. пані д'Арсі розкішний букет рож.

В суботу 10 червня відбулося спільне засідання делеґаток Конґресу з Національною Радою Ю. Ф. Ц. С. (Юніон Фемінін Цівік е Социяль), який був одним з ініціяторів організації Світового Руху Матерів.

В понеділок до обіду делеґатки були прийняті Префектурою Монмартру, яка ознайомила їх з історичними і мистецькими пам'ятками цієї цікавої дільниці Парижу.

В межичасі делеґатка член Ради СФУЖО, п. Витязь, відбула візити до Митрополита Полікарпа, о. Мітрата Перридона і пані Отаманової Ольги Опанасовни Петлюри, яким зробила інформації про цілі і завдання Світового Руху Матерів і перебіг робіт Конґресу і участь у ньому СФУЖО, також відвідала Четвергову Українську Школу в Парижі, була присутньою на панахиді на могилі бл. пам'яти отамана С. Петлюри, зробила інформацію про Конґрес, участь у ньому і взагалі про працю СФУЖО на зборах українського жіноцтва Парижа (середа, 14. 6.) і відбула, на запрошення Секретаріяту М. ММ М., спільне засідання з представницями бездержавних націй (четвер 15. 6.).

На закінчення — кілька думок і висновків.

Позитивними наслідками участи української делеґації у цій світовій імпрезі — треба вважати:

1) Нав'язання контакту, як з міжнародніми організаціями, так і з представницями окремих країн;

2) Самий виступ української делеґації і його успіх;

3) Участь у репрезентаційних прийомах.

ПОШТА НЕДОПИСУЄ

Після 175 років невпинного змагання до удосконалення в доручуванні поштових посилок до домів і бюр, поштовий департамент у Вашинґтоні оприлюднив для публіки заклик, який зводиться до осторогн: „Не здавайтеся на поштову точність". У практиці це значить, що пошта не може функціонувати з такою точністю, щоб надавці посилок могли бути певні, що вони будуть доручені у призначене місце в наперед передбаченім часі. Урядово це сталося з днем 1 червня. Одначе читачі газет, які діставали їх до своїх домів поштою, знали про це вже від довшого часу. Тепер вже й листи не приходять на час, хоч точне й певне пересилання листів поштою вважалося в Америці на свого роду національну святість.

Це не значить, щоб пошта взагалі не була доручувана, або щоб посилки пропадали. Одначе припізнювання листів, газет, журналів, пакунків і т. п. посилок, викликує не тільки негодування, але дає притоку до оправданих зажалень до поштових урядів. Канґресмени дістають тисячі листів з домаганням поправити теперішній стан. Покищо не помагає.

У минулому поштовий департамент був зразком до наслідування для публіки, як використовувати нові комунікаційні винаходи. Після коня і візка, які розвозили посилки в різні сторони країни, наспів час кінних експресів, опісля час залізничих постачань, доки повітряна пошта не стала загальним засобом для посилок на дальшу віддаль.

Головною причиною недописування пошти є змагання до ощадности поштового департаменту. У бюджеті на втримання в 1951-52 рр. пошти забракло $70,000,000. Щоб не робити газардових довгів, як це нераз бувало у минулому поштовий департамент цим разом зменшив число денних достав, а крім того в деяких околицях цілком не забирає пошти після 7 год. вечора. Отже, як хто недавно ще був певний, що його лист, кинений до поштової скриньки перед 10 год ввечір, „зайде" до назначеної місцевості наступного дня ранку, тепер він такої певності не має. Навпаки, можна бути „певним", що лист не буде навіть вибраний зі скриньки.

Таке положення запанувало в різних околицях країни від 1 червня. В майбутньому буде ще гірше, бо від 1 липня настануть дальші обмеження в доставі потових посилок.

Підприємці - бизнесмени, яким залежить на поспіху, шукають способів для втримання бизнесу на дотеперішнім рівні, на скільки йдеться про поспіх у виконанні замовлень. Отже, коли не можна порозумітися в деяких бизнесових справах листами, треба вживати телеграфічних депеш або телефонічних розмов. Як довго це їм виплатиться, покищо не знати, одначе хто заскочений несподіванкою, пробує в початках радити собі хоч би це вимагало більших видатків. Якщо такий стан потриває довше, мусить прийти відповідне пристосування на довшу мету.

На погіршення пошти нарікає не тільки публіка. але й поштова служба. Листоноє, який мав тільки частину пошти, виходячи з поштового будинку, тепер перевантажений. Він не може ходити з великим набором без перетоми. Як довго може тривати такий стан, це проблематичне. На всякий випадок літо не надається до переводження важливих змін.

Протипартійна мода

(Докінчення зі стор. 2-гої).

го підсвідомого психологічного засновку: Браку віри у зміну нинішньої ситуації. Автор цих рядків належить до того гурту діячів, що їх викинула з рідного краю остання воєнна хуртовина, які самі з притиском перестерігають еміґрантів перед надіями, щоб вони ґрали ще в рідному краю вирішну ролю. Але це зовсім не значить, що вони можуть її грати і що в усякому разі обов'язком української політичної еміґрації є — поруч з іншими завданнями — цоглибити українську політичну думку та викристалізувати програми майбутнього українського державного устрою в різних ділянках. Бо таке приказують історичні прецеденси. Правдою є, що політична еміґрація Орлика і товаришів скінчилась без поважних наслідків для України. Але польська еміґрація часів „великої трійці" (Міцкевіч, Словацкі, Красінські) на переломі 18. і 19. сторіччя підготовила ґрунт для еміґрації 1914 року, хоч була страшенне розсварена. Політична еміґрація чехів за першої світової війни, таксамо як поляків, була теж посварена і Масарик таксамо не здобув собі відразу свого пізнішого авторитету, як і Дмовскі. Обидві еміґрації вернулися, як політична верхівка. І Де Ґоль і Бенеш вернулися з еміґрації і ми бавились би в неповажні пророцтва, коли б сьогодні відсуджували від усякої майбутньої ролі нинішні еміґрації польську, чеську, хорватську, мадярську, болгарську, — хоч кожна з них поділена внутрі на партії.

Існують в українській політичній еміґрації партіо-маняки, але лаятися на політичну еміґрацію ради моди і потурання настроям малопоінформованого читача, може теж перейти в маняцтво. Зі школою не лиш для політичної еміґрації в Европі, але й усієї американсько-української громади.

УКРАЇНСЬКІ ЛІКАРІ ПРИ РОБОТІ.

Засноване на початку ц. р. Українське Лікарське Товариство в Америці з осідком централі в Ню Йорку невпинно розвиває свою діяльність. Недавно відбулася наукова конференція цього Т-ва, яка викликала заінтересування навіть серед сторонньої публіки. В суботу 1-го липня ц. р. в год. 5.30 пополудні Т-во відбуде другу з черги свою наукову конференцію, на якій виголосять свої доповіді д-р Д. Л-ий про вплив терапії на лікарське мислення та д-р Яр. Макарушка про Rn-фактор у крові та його значення в поліжництві. Конференція відбудеться в приміщенні Союзу української Молоді в Ню Йорку при 123 Second Avenue, обіч 7-мої вул. Статистика цього нового Т-ва виказує, що лікарів і стоматологів українського походження в ЗДА. є понад 300. Це поважне число українських лікарських сил в Америці вказує на те, що при належній консолідації могло б створити дуже міцний фундамент як для науково-дослідчої, так і громадської праці наших лікарів на новій батьківщині. Т-во має, між іншим, нав'язати зносини з українськими лікарями всього світу та незабаром приступити до видання спеціяльного лікарського журналу.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ОСТОРОГА ПЕРЕД КОМУНІСТИЧНИМ ПІДСТУПОМ

Від деякого часу по Ню Йорку, особливо по слов'янських кварталах, бродять комуністичні поплентачі та збирають підписи проти атомової бомби, згідно з постановами, — пробачте за слово, — Стокгольмського „конґресу миру". Зразу ходили і чоловіки і жінки, але, мабуть, їх успіх був кепський. Тепер вони попоставляли на вулицях гарненьких дівчат, які привабливо і обіцююче усміхаються та запрошують підписатись. Іде наш Іван і, уздрівши таку Венеру, жартує з нею та інколи дає свій підпис. Таке сталося навіть на моїх очах. Він підписує, а на другому кінці вулиці його хтось фотографує. Чи не могли б ви через газету остерегти наш загал перед цею комуністичною затівкою, бо багато з наших людей цілком не орієнтуються в чому діло і ловляться на неї.

М. П.

ЩЕ В ПЕРЕСЕЛЕНЧІЙ СПРАВІ ЧЛЕНІВ ДИВІЗІЇ

Филаделфія, 29. червня. — У зв'язку з численними запитами щодо можливостей для бувших членів Української Дивізії скористати з нового переселенчого закону, та в доповненні до поданих вже повідомлень, ЗУАДКомітет виясняє, що закон відноситься тільки до тих осіб, які перебувають на терені трьох західних зон Німеччини і Австрії, включно з Віднем і Берліном, та в Італії. Ті особи, що перебувають в Англії або інших европейських країнах, з цього закону скористати не можуть. До членів Дивізії теж не відноситься подана у вчорашній „Свободі" передумова про необхідність попереднього зголошення на виїзд до ЗДА. Її передбачує закон тільки у відношенні до членів армії ген. Андерса.

РЕЗОЛЮЦІЇ

СХВАЛЕНІ НА ГРОМАДСЬКОМУ ВІЧУ В НЮ ЙОРКУ В ДНІ 17. ЧЕРВНЯ 1950.

1. Ми, американські українці, зібрані на громадському вічу в Ню Йорку в дні 17. червня 1950 року, вірні ідеалам волі народів та свободи людини, а заразом противні всякій тиранії та диктатурі, всякому насильству та поневоленню — підносимо найрішучіший протест і найгостріше осудження проти тотальної совєтської тиранії та комуно-російського імперіялізму, який став найгиднішою формою поневолення народів і людини, якого жертвою впали вже многі народи і країни та який став заразом загрозою для свободи цілого світу і всего людства.

2. Зокрема підносимо свій найрішучіший протест і наше найгостріше осудження проти поневолення Москвою України, проти того насильства і терору, проти того гнету й переслідування, проти того безпощадного нищення всего того, що носить знам'я українства, проти того нечуваного в новій історії людства переслідування Христової віри й нищення релігії, проти тих депортацій, тюрем і концтаборів, проти тих розстрілів, мордів і штучного виголоджування мільйонів невинних людей та взагалі проти тих всіх, тих уже всьому світу відомих і невідомих злочинців народовбивства, що їх стосує червона Москва специяльно супроти українського народу впродовж уже більше тридцяти років.

3. Ми з радістю витаємо проголошення акції Злучених Держав Америки й інших волелюбних народів Заходу, яких метою є припинення московського імперіялізму, а то й його ліквідація.

Ми апелюємо однак до компетентних чинників тих держав, а зокрема до Уряду Злучених Держав Америки о скріплення тієї акції.

Ми стверджуємо замале придідлювання ваги українському революційно-збройному рухам та іншим підпільним рухам поневолених колись царською, а зараз совєтською Росією народів, як також ненележне розуміння сутті тієї затяжної боротьби українського народу із її збройним авангардом геройчною Українською Повстанською Армією на чолі проти московського імперіялізму й совєтської тиранії за своє визволення, який перший підніс боротьбу проти московського імперіялізму для реалізації ідеалів людства, який перший впав жертвою московського імперіялізму й совєтської тиранії та який продовжає й досі веде боротьбу за своє і інших поневолених народів визволення мимо мільйонових жертв життя і крови, мимо неімовірного терору серед найтяжчих умовин, заохочуючи й єднаючи до боротьби проти московського імперіялізму й совєтської тиранії і інші поневолені совєтською Росією народи.

В ім'я Божої і людської справедливости, в ім'я проголошених вже стільки разів засад волі народів і свободи людини, в ім'я права кожного народу до самовизначення, а також у інтересі Злучених Держав Америки й інших волелюбних народів Заходу й їх перемоги та здобуття і закріплення справедливого і тривкого миру в світі — апелюємо до Уряду Злучених Держав Америки та інших волелюбних народів Заходу, щоб:

а) визнати вкінці офіціяльно й за українським народом та іншими поневоленими народами колись царською, а зараз совєтською Росією право на вільне і незалежне життя у своїх суверенних державах на своїх етнографічних територіях,

б) достосувати Доктрину Президента Трумана не тільки до вільних народів, що борються проти поширення комунізму й тотальної совєтської тиранії, але також і головно до українського й інших поневолених совєтською Росією народів, які там за залізною заслоною, здані на власні сили, серед найтяжчих умовин ведуть боротьбу проти совєтської тиранії за своє визволення, але тимсамим і за ідеали волелюбних держав Заходу й в той спосіб дати можливу допомогу й підтримку воюючій Україні, тому немов природному союзникові Америки за залізною заслоною в боротьбі за ідеали людства.

4. Ми протестуємо проти мильного ідентифікування проблеми визволення українського й інших колись царською, а зараз совєтською Росією поневолених народів — із всеросійським визволенням, бо український і інші згадані народи борються проти всякого імперіялізму, незалежно, чи він є білим, чи червоним.

Ми осуджуємо тимсамим шкідливу для зусиль ЗДА здобути й закріпити тривкий і справедливий мир у світі діяльність російських білогвардійських кіл у ЗДА із А. Керенським на чолі, скеровану на збереження „єдиної неділимої Росії", а тимсамим на збереження російської тюрми народів, та їхні зазіхання на українські території.

Ми протестуємо рівнож проти зазіхань поляків на чисто українські території Західної України (Галичини).

5. Ми стверджуємо, нажаль, що українські авдиції „Голосу Америки" ще досі не стали чисто українськими авдиціями, хоч є призначені для українців, а своїм змістом неодноразово служать пропагуванню московського імперіялізму, зненавидженого українським народом незалежно від того, чи є червоним, чи буде білим.

Ми стверджуємо, що як довго українські авдиції „Голосу Америки" нестимуть московську пропаганду, є шкідливими не лише для українського народу, але й для ЗДА, бо вони в практиці заперечують проголошені ЗДА принципи свободи Атлантійської Хартії та приносять тільки дискредитацію Америки в очах українського народу за залізною заслоною.

„Голос Америки" мусить бути словом правди, словом пропагування цих ідей, для яких є воно призначене!

Ми домагаємося длятого усамостійнення українських передач „Голосу Америки" від російських і створення окремого українського відділу, незалежного від російського.

6. Ми визнаємо Український Конгресовий Комітет Америки репрезентантом бажань зорганізованої американсько-української спільноти, висловлюємо йому наше повне признання за його дотеперішню працю та заявляємо готовість його підтримати морально й матеріяльно в його змаганнях за добро Америки, за добро й щастя Українського Народу!

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

МЕНЧЕСТЕР, Н. Г.

Звіти з конвенції У. Н. Союзу.

Заходом Управи У. Н. С., від. 178 в Манчестері скликано на неділю 18 червня в церковній галі зібрання, на якому подали звіт з останньої конвенції радний Головного Уряду У. Н. Союзу з Бостону п. М. Давискиба і секретар від. 178 п. М. Беднарчик.

З Бостону був рівнож п. Ілія Сілінський, як делеґат тамошнього від. У. Н. С. На галі зібралося около 60 осіб.

Підписаний, як предсідник місцевого У. Н. С. привітав присутніх, віддаючи голос п. Давискибі.

В надзвичайно цікавій і вичерпній доповіді п. Давискиба подав історію У. Н. С. та його конвенцій та представив працю і завдання цеї народної установи, взиваючи рівнож до активного членства в Союзі тих, що ще з різних причин до нього не належать.

З черги забрав слово п. М. Беднарчик, секретар місцевого У. Н. С., та оповів слухачам про свої враження з конвенції та вияснив декілька важливих статутових змін Союзу.

По тих двох доповідях присутнім подано перекуску. В дружній розмові проведено приємно час аж до вечора.

В. Семчишин.

ГЕМТРЕМК, МИШ.

На Національний Фонд.

Як касієрка Філії Українського Конгресового Комітету Дітройтської Митрополії в роках 1947, 1948 і 1949, передаючи тепер новій управі фінансовий звіт, не могла я виказатись одною посвідкою на $60, яка десь затратилась, за що беру вину на себе. У звязку з тим вирівнюю цю суму в такий спосіб, що пересилаю до УККомітету $55 на Національний Фонд з призначенням на поширення книжок в англійській мові про Україну. Знов $5 було витрачено на поштові оплати при висиланню відозв, що їх прислав УККомітет до парохії з нагоди перепису населення. При цій нагоді хочу ще заявити, що я рада, що могла впродовж трьох років як касієрка Філії УКК в Дітройті помагати цій дуже важній справі, якою є політична акція, яку веде УККомітет.

Анастазія Г. Біловус.

СХІДНО-НІМЕЦЬКІ МАРІОНЕТКИ ПОГРОЖУЮТЬ

Берлін, 29. червня. — Міністер закордонних справ комуно-маріонеткового уряду східно-німецької „республіки", — Ґеорґ Дерлінґер, виступив вчора перед своїм комуністичним „парляментом" з гострим нападом на Злучені Держави за їх політику в справі Кореї. Він переводив аналогію та зв'язував випадки в Кореї з положенням в Німеччині і твердив, що „сьогодні ми є досить сильні зламати кожний можливий напад з боку західних імперіялістів". Комуністи в совєтській зоні рівночасно почали масові демонстрації проти американської інтервенції в Кореї.

МАЄР КАНДИДАТОМ НА ПРЕМІЄРА ФРАНЦІЇ

Париж, 28. червня. — У зв'язку з міжнародною кризою, французький загал домагається негайного полагодження урядової кризи та створення — „уряду національного спасіння". Після того, як цілий ряд політиків відмовилися творити новий уряд, президент Оріол, правдоподібно, доручить сьогодні це завдання Рене Маєрові.

КАРДИНАЛ ДОРУЧАЄ МОЛИТИСЯ ЗА КОРЕЮ.

Ню Йорк.—Кардинал Френсис Спелман видав зазив до вірних своєї дієцезії, щоб вони в найближчу неділю почали молитися „за нещасний нарід Кореї, яку нападено брутально". Молитви мають бути проведені після Служби Божої.

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА!

Українська Вільна Академія Наук (УВАН) була заснована українськими науковими діячами в осені 1945 року на еміграції, як найвища наукова установа, що має за завдання плекати і розвивати нефальшовану, вільну, українську науку.

За п'ять літ своєї праці У. В. А. Н. об'єднала в своїх Відділах і Секціях велике число українських науковців, відбула низку наукових конференцій і сесій в різних скупченнях української еміграції та — що найважніше — видала понад 60 наукових праць і оглядів, головно з ділянки українознавства. Ці праці побачили денне світло тільки завдяки прихильній настанові й розумінню ваги української науки й культури серед широких кол українського громадянства на еміграції.

Для постійної допомоги УВАН представники українського громадянства, зібрані дня 3-го березня ц. р. в Українськім Народнім Домі в Winnipeгу — оснували **Наукову Фундацію УВАН** і вибрали Кураторію, яка має заряджувати цією Фундацією.

Членом Фундації УВАН може стати кожен повнолітній українець (ка), або українська організація, що вплатить відповідну суму, як одноразову (більшу), або річну (меншу) вкладку:

Між одноразовими вплатами відрізняються:

1. Члени-Фундатори — одноразово $500.
2. Члени-Меценати — одноразово $250.
3. Члени-Добродії — одноразово $100.

Між річними вкладками вирішено такі категорії:

4. Члени-Спомогаючі — річно $25.
5. Члени-Звичайні — річно $10.
6. Члени-Прихильники — річно $5.00.

Звертаємося оцим до Українського Громадянства з гарячим закликом вступати в члени Наукової Фундації У. В. А. Н. і цим підтримати справу української науки. Вкладки прохаємо пересилати на адресу скарбника Кураторії:

Mrs. O. Woycenko,
214 Dufferin Ave., Winnipeg, Man.

За Кураторію Наукової Фундації УВАН:

Д-р Б. Дима, голова; **І. Трач,** перший заст. голови; **І. Янківський,** другий заст. голови; **Д-р Т. Михайлівський,** рекорд. секр.; **В. А. Костюк,** кореспон. секретар; **О. Войценко,** скарб.

„СПОМИНИ ПРО СІЧ В АМЕРИЦІ".

Цього року, 5. травня минуло 50 літ, як в селі Завалю, Снятинського повіту над Прутом, на нашій Галицькій Україні, повстала перша Січ і перше відспівано Січовий Гимн „Гей там на горі Січ іде".

Минуло 50 літ, як відродилася Січова ідея, яка видала тисячі Борців за Волю України!

І сюди, до Америки, Січовики принесли цю Січову ідею і створили Січову Організацію, що звиж десять літ діяла, організувала і оживляла нашу еміґрацію.

Напевно ще в памяті вам, наші Славні Січи. Знаю, що бажали б ви лишити для історії памятку про цю організацію, яку ви творили між 1915-26 роками, бо про неї тут мова, а не пізнішу.

Знаю, що приємно було б вам прочитати „Спомини про Січ в Америці", а саме таку книжку хочу видати.

Як вам відомо, моє життя тісно звязане з життям і розвоєм цеї Січової Організації, бо впродовж десять літ я з Січами працював, як головний писар, чи як організатор, менаджер і редактор „Січових Вістей", потім „Січи".

Без вашої помочі книжку мені видати буде тяжко. Тому я прошу вас через нашу „Свободу": Допоможіть добрій справі! Шліть на мою адресу знимки або готові кліші з Січової праці. Шліть свої пожертви. Поможіть, щоб в 50-ті роковини відродження Січей в Галичині і в 35-літню річницю відродження Січей в Америці, вийшли „Спомини про Січ", на славу Січам і Україні

З Січовим привітом
о. Степан Мусійчук

Адреса: (огол.)
Rev. STEPHEN MUSIYCHUK
375 Clark Street, Sharon, Pa.

Дня 26. червня 1950 р. упокоївся в Бозі по важкій недузі на 76. році життя

ЕМІЛІЯН ПОСАЦЬКИЙ

емеритований урядник староства в Дрогобичі, Західна Україна. До Америки прибув з табору в Мітенвальді, Німеччина дня 26. вересня 1949 р. Полишив в смутку жену Михайлину, дочку Зеновію і чотирох внуків.

Похорон відбудеться в четвер, 29. червня ц.р., о год. 9. рано з похоронного заведення п. Гаршви при 233 Бедфорд Еве., в Брукліні до церкви Святого Духа в Брукліні при Норт 5. вулиці, а звідти на місце вічного спочинку.

Вічна Йому Память!

(огол.) РОДИНА.

ПРАЦЯ

ПРАЦЯ! Потрібно чоловіка на фарму, перворядні харчі і 60 долярів на місяць. Голоситися на адресу: **Петро Мадей, 197 East, 3rd St,. New York City**

ПОШУКУВАННЯ

ЕВФИМІЙ РАДОВЕНЧУК з Венесуелі (адреса: **Calle Farria, No. 172, Valencia, Venezuela**) син Юліяна й Стефанії, пошукує свою тету **Гетяну зам. Писарчук,** яка має двох синів Володимира й Костика. Вона живе десь коло Ню Йорку, а походить з с. Тучин, пов. Рівне, на Волині.

Пп. Курдичку Дмитра, Опацького Павла, Матіяшика Богдана, Костеюка Івана, Колісника Павла й Щура Василя прошу, щоб — згідно зі зобов'язанням — вивезену до ЗДА бібліотеку „Молодої Просвіти" з Верхтесґадену (Німеччина) негайно вислали на мою адресу: **Napora Mychajlo 1913 East 32nd Street, Lorain, Ohio.**

Пошукую брата ІВАНА СТРУХМАНЧУКА. Виїхав до Америки перед І. Світовою Війною з села Денисова, пов. Тернопіль, Галичина і працював довгі роки в Дітройті у фабриці автомобілів. Хто про него знає або він сам голоситись до:
Bukshak Panko c/o **Mr. Henry B. Pownal, R. D. 1., Dover, Pa.**

Доктора БРИЗГУНА КОСТЮ, який живе в Канаді, прошу подати свою адресу.
KARABAY JACOB
Rochester State Hospital,
Rochester, Minn. U. S. A.

ЛІТНИСЬКА—ВАКАЦІЇ.

КОЛИ ХОЧЕТЕ мати добрі вакації їдьте в гори, де є сухе повітря, жерельна вода, свіже молоко, яйця і ярина (vegetables), добре варення. По близчі інформації пишіть до:
A. MIKLIN
P. O. Box 113
Fleischmanns, N. Y.

БІЗНЕСОВІ НАГОДИ РЕАЛЬНОСТИ

НА ПРОДАЖ

гарний дім, 10 кімнат, 30 акрів землі, добра земля, електрика. 2 милі до Saratoga Lake Summer Resort. Чверть милі до стейтової дороги. Надається на літнисько або курячу фарму.
Ціна $3,900 готівкою.
W. Wallen c/o **Krunas**
10 London Terrace
Schenectady, N. Y.

ТАРЗАН, ч. 2376. Хвилина смерти.

Швидка провірка виказала, що Манзен був мертвий. „Його жажда помстви була причиною смерти" — замітив Тарзан.

Коли вони обходили закрут на стежці, два останні ґенґстери побачили, як Тарзан і Джена нагнулися над їх мертвим провідником.

Думаючи, що то Тарзан вбив його, вони постановили вбити Тарзана.

Одначе в самий час вправне око Тарзана замітило блиск їх крісів. Вхопивши Джену, він вскочив в гущу.